

Lesninger 3. søndag i advent (år B)

1. lesning Jes 61,1–2a.10–11

Jeg vil glede og fryde meg i Herren

Herrens Ånd er over meg, for Herren Gud har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et gledesbudskap for de fattige, for å lege dem som har et sønderknust hjerte, rope ut frihet for fanger og frigjøring for dem som er i lenker. Jeg skal rope ut et nådens år fra Herren.

Jeg vil glede og fryde meg i Herren, min sjel skal juble i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt og svøpt meg i rettferds kappe, lik en brudgom som pryder sitt hode, lik en brud som pynter seg med sine smykker. For likesom jorden lar spirene vokse, som en have lar vekstene gro, slik skal Herren vår Gud la rettferdighet spire frem og lovsang lyde for alle folkeslag.

Responsoriesalme Luk 1,46–48. 49–50. 53–54

Omkved: Min ånd fryder seg i Gud, min Frelser.

Min sjel lovpriser Herren,
min ånd fryder seg i Gud, min Frelser.
For han så til sin ringe tjenerinne,
fra nå av skal alle slekter prise meg salig.

Han, Den Mektige, har gjort store ting mot meg.
Hellig er hans navn.
Hans miskunn hviler fra slekt til slekt
over dem som frykter ham.

Sultne mettet han med gode gaver,
rikfolk ble sendt tomhendt bort.
Han tok seg av Israel, sin tjener,
og glemte ikke sin miskunn.

2. lesning 1 Tess 5,16–24

Måtte deres legeme, sjel og ånd bli bevart til Herrens komme

Brødre, vær alltid glade, lev uten opphør i bønn, og takk Gud under alle forhold. For dette er hva Gud, gjennom Kristus Jesus, vil dere skal gjøre. Kvel ikke Åndens inngivelser, og se ikke med forakt på profetier, men undersøk alt, og hold så fast ved det som er noe verd. Hold dere borte fra enhver art av ondskap!

Måtte så han selv, fredens Gud, hellige dere helt og fullt, og med legeme, sjel og ånd bevare dere helstøpte, så dere kan stå plettfrie frem når vår Herre Jesus Kristus kommer. Han er trofast som har kalt dere, han skal fullføre verket.

Halleluja Jes 61,1

Halleluja.

Herrens Ånd er over meg,
han har sendt meg med gledesbud til de fattige.

Halleluja.

Evangelium Joh 1,6–8. 19–28

Midt iblant dere står en dere ikke kjenner

Der var en mann, sendt fra Gud; hans navn var Johannes. Han kom for å vitne; han skulle vitne om Lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Han var ikke selv Lyset, men han skulle vitne om Lyset.

Og dette er det vitnesbyrd Johannes gav, da jødene sendte prester og levitter fra Jerusalem for å spørre ham: «Hvem er du?» Da erklærte han, og innrømmet det åpent: «Jeg er ikke Messias.»

Så spurte de ham: «Hvem er du da? Er du Elija?»

Og han svarte: «Nei, heller ikke.»

«Er du Profeten?»

Og han svarte igjen: «Nei.»

Da sa de: «Men hvem er du – for vi må ha et svar å gi dem som har sendt oss?»

Hva sier du om deg selv?» Da svarte han: «Jeg er den 'røsten som roper i ødemarken: Rett veien ut for Herren!' som profeten Jesaja har sagt.»

Utsendingene var fariseere. De stilte ham enda et spørsmål: «Hvorfor døper du da, siden du ikke er Messias, og heller ikke Elija eller Profeten?»

Johannes svarte dem: «Jeg døper med vann. Midt iblant dere står en dere ikke kjenner, – han som kommer etter meg, han som jeg ikke engang er verdig til å løse opp sandalremmen for.»

Dette hendte i Betania hinsides Jordan, hvor Johannes holdt til og døyte.